

บทที่ 1

มนุษย์กับวัฒนธรรม

1.1 ความหมายของมนุษย์

สิ่งมีชีวิตในโลกนี้ จำแนกออกได้เป็น 3 พวก คือ พืช สัตว์ และมนุษย์ (หรือคน) แต่ทางชีววิทยาถือว่สิ่งมีชีวิตในโลกนี้มีเพียง 2 พวก คือ พืช และ สัตว์ โดยนับว่ามนุษย์ หรือคน เป็นสัตว์โลกเช่นเดียวกับสัตว์จำพวกอื่น ๆ เพียงแต่ มนุษย์นั้นเป็นสัตว์พิเศษกว่าสัตว์จำพวกอื่น กล่าวคือ ธรรมชาติได้สร้างมนุษย์ให้มีคุณสมบัติพิเศษ คือมีประสาทพิเศษและมีมันสมองพิเศษเหนือกว่าสัตว์จำพวกอื่น มนุษย์จึงจัดเป็นสัตว์ประเสริฐ เพราะนอกจากจะมี "ความรู้สึก" โดยการสัมผัสแล้วยังสามารถ "นึกคิด" ได้ดีเลิศอีกด้วย ส่วนสัตว์ประเภทอื่น มีแต่ความรู้สึกโดยสัญชาตญาณ และมีความคิดในการเรียนรู้เท่านั้น เนื่องจากมนุษย์มีคุณสมบัติพิเศษเหนือกว่าสัตว์จำพวกอื่นนี้เอง มนุษย์จึงแยกตัวเองออกจากสัตว์โลกอื่น ๆ และจัดตัวเองว่า สัตว์ประเสริฐ ส่วนสัตว์จำพวกอื่น ๆ ในโลกนั้น มนุษย์จัดให้เป็นสัตว์เครื่องาน

บรรดาท่านนักปราชญ์ทั่วโลก ต่างมีความเห็นพ้องต้องกันเป็นเอกฉันท์ว่าเมื่อสัตว์มนุษย์ และสัตว์เครื่องานเกิดขึ้นมาในพื้นพิภพเป็นครั้งแรกนั้น ปรากฏว่าสัตว์ คือ มนุษย์ที่มีความอ่อนแอทางร่างกายกว่าบรรดาสัตว์ทั้งหลาย เพราะไม่มีเขี้ยวเล็บสำหรับไว้ป้องกันต่อสู้อันตราย ไม่มีผิวหนังของร่างกายหนาแน่นพอที่จะใช้บุกรุกป่าฝ่าดง และหังไม่มีขนยาวสั้น พอที่จะเป็นเครื่องต่อต้านความรุนแรงของคินฟ้าอากาศได้ ส่วนกำลังร่างกายนั้นก็น้อยกว่าสัตว์เครื่องานที่มีตัวตนขนาดเท่า ๆ กัน แต่ธรรมชาติได้สร้างสิ่งหนึ่งให้กับสัตว์มนุษย์ ให้มีคุณภาพดีกว่าสัตว์ทั่ว ๆ ไป สิ่งนั้นคือมันสมองซึ่งเติบโตขึ้นมาตามลำดับ ทำให้มนุษย์สามารถเชยิบฐานะความเป็นอยู่ของชีวิตให้สูงกว่าสัตว์ทั้งหมดทีละน้อย ๆ トラบจนอยู่เหนือสัตว์ทั้งหมดในยุคปัจจุบันนี้ อนึ่ง ในบรรดาสัตว์เครื่องานด้วยกันทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ในโลก ที่มนุษย์เกรงกลัวเป็นที่สุกยิ่งกว่าช้างและเสือนั้น
